

⇒ *Magisterský studijní program „Právo a právní věda“, podzim 2009, 7. semestr* ⇐

MP808Z Správní právo procesní - seminář

Garant: doc. JUDr. Soňa SKULOVÁ, Ph.D.

Vybraná judikatura k 3. semináři JUDr. Kolmana

Správní řízení: nedůvodné rozdíly při rozhodování skutkově podobných případů

I. Řízení o vydání povolení k vypouštění odpadních vod podle § 38 odst. 4 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, není řízením s předstihem žádosti ani řízením o výběru žádosti dle § 145 a § 146 správního řádu z roku 2004.

II. Pokud správní úřad vydá jednomu žadateli veřejnoprávní povolení k určité činnosti (zde vypouštění odpadních vod podle § 38 odst. 4 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách), a jiným žadatelům obdobnou žádost podanou ve stejné době zamítne s tím, že již povolení vydáno bylo, a pouze tato skutečnost brání ve vyhovění jejich žádostem, pak takovým postupem bezdůvodně zvýhodňuje jednoho ze žadatelů na úkor ostatních (§ 2 odst. 4 správního řádu z roku 2004).

(Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 6. 2008, čj. 7 Ca 253/2007-84

Věc: a) Josef B., b) Denisa R. proti Krajskému úřadu Středočeského kraje o stavební povolení.

Správní řád z roku 2004 zvýšil odpovědnost účastníka řízení za rozsah odvolacího přezkumu, neboť jeho dispozici svěřil, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být prvostupňové rozhodnutí přezkoumáváno (§ 82 odst. 2). Pozornost, kterou je odvolací orgán povinen nad rámec uplatněných odvolacích námitek věnovat základním zásadám správního řízení, je limitována skutečnostmi, které jsou ze spisu zjevné. Nelze proto vytýkat odvolacímu orgánu, že sám nezjistil, že v řízení před správním orgánem I. stupně nebyly účastníkovi řízení řádně doručovány písemnosti (včetně rozhodnutí), pokud na tuto skutečnost odvolatel ve včas podaném odvolání obsahujícím základní specifikaci a obsah tohoto rozhodnutí nijak neupozornil a ze spisu to jinak nebylo možno seznat.

Věc: Ing. Bohdan H. proti Krajskému úřadu Plzeňského kraje o uložení pokuty, o kasační stížnosti žalobce.

Jud. NSS (SJS) 2 As 56/2007 - 71

Správní orgán je oprávněn a povinen zvážit při svém rozhodování využití i jiného výkladu než jen doslovného jazykového. Dojde-li pak na základě různých výkladových metod k odlišným závěrům, musí aplikovat takový výklad, který vedle samotného znění předpisu zohledňuje rovněž širší souvislosti jeho přijetí, zejména pak jeho účel.

Věc: Žalobce JUDr. Ing. J. M. proti žalované České správě sociálního zabezpečení, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 9. 2005, čj. 42 Cad 133/2005 - 9.

